

המרחב הכפרי ושמירה על החקלאות הישראלית

נחזק את החקלאות והמרחב הכפרי למען ביטחון ישראל, ביטחון המזון, חיזוק הקהילות המיישובות והבטחת עתיד הצפון והדרום.

המרחב הכפרי הוא סמל ציוני מהמעלה הראשונה. התיישבות בגבולות, בישובים חקלאיים, קבעו את גבולה של מדינת ישראל עוד מימי ראשית הציונות. העמידה האיתנה לאורך ההיסטוריה הפכה חשובה במיוחד בשנים הללו, והחזרה לגבולות הפכה עוגן של ציונות, שיקום ובנייה. זוהי חובתה של מדינת ישראל לשמור על המרחב הכפרי, שהוא משאב ציוני וחלק מהביטחון הישראלי. הוא מהווה בסיס לביטחון המזון, לשמירה על הקרקע, המים, המרחבים הפתוחים והריאות הירוקות, לחוסן קהילתי ולחדשנות חקלאית-טכנולוגית. אנו מאמינים שעל מדינת ישראל לפעול בשותפות עם הקהילות והרשויות המקומיות כדי לסייע למרחב הכפרי להתפתח ולשגשג. נחזק את הכלכלה, החקלאות והתעשייה במרחב הכפרי, לצד השקעה בחינוך ובשירותים החברתיים בכל חלקי הארץ כדי לחזק את הישובים והקהילות.

אלו הצעדים שנקדם כדי להבטיח את עתיד המרחב הכפרי והחקלאות הישראלית:

1. נחזק את ההתיישבות הכפרית ונבטיח את עתידה.

המרחב הכפרי הוא נכס ביטחוני, ציוני, סביבתי, חברתי, אנרגטי וכלכלי. נוביל מדיניות שתאפשר לקיבוצים, למושבים וליישובים הקהילתיים להתחדש ולצמוח. זאת באמצעות תכנון ארוך טווח בשיתוף הקהילות, השקעה בתשתיות ובשירותים הציבוריים והתאמת הסטטוטריקה התכנונית לצרכי הישובים. נחזק את הכלכלה והתעשייה בישובים ונקדם את יכולתם לקיים קהילה רב-גילאית ומתחדשת, נקדם פתרונות דיור מגוונים ובהם שכירות ארוכת טווח, הסרת חסמים תכנוניים והשקעה בתשתיות ובשירותים הציבוריים.

2. נוביל אסטרטגיית ביטחון מזון לאומית, נשקם את החקלאות הישראלית ונגדיל את הייצור המקומי.

נקדם תוכנית לאומית לשנת 2050 שתבטיח ייצור מקומי, מלאי חירום וניהול סיכונים, כחלק בלתי נפרד מתפיסת הביטחון הלאומי של ישראל. נוביל מדיניות חקלאית יציבה המבוססת על תכנון, יעדים לאומיים ושותפות עם החקלאים, הרשויות המקומיות, איגודי החקלאים והמרחב הכפרי. נבסס מערך תמיכות רב-שנתי בחקלאות, ישירות ואחרות, בהתאם ליעדי הייצור הלאומיים, לתרומתה של החקלאות לביטחון המזון, לשמירת הקרקע והשטחים הפתוחים ולהתאמות הנדרשות לנוכח שינוי האקלים. נעניק לחקלאים ודאות ארוכת טווח שתאפשר השקעות, חדשנות וצמיחה.

3. נבטיח את עתיד החקלאות הישראלית ונפתח אותה ככוח המוביל של החדשנות הישראלית.

נחזק את המחקר והחדשנות כדי שישראל תמשיך לעמוד בחזית הקדמה הטכנולוגית בתחום החקלאות. נקדם שימוש בכלים טכנולוגיים מתקדמים ושיטות שישמרו על הטבע, האדמה ואיכות המזון של כולנו. נשמור על הקרקעות החקלאיות והשטחים הפתוחים, ונקדם שימוש מושכל ורב-תכליתי בקרקע. נתמוך בפיתוח מתקנים אגרו-וולטאיים ובהסרת החסמים להקמתם, תוך הבטחת המשך העיבוד החקלאי. נסדיר את משק המים ונכשיר דור חדש של חקלאים.

4. נוריד את יוקר המחיה באמצעות מערכת מזון הוגנת ויעילה.

נחזק את כוח המיקוח של החקלאים, נצמצם את פערי התיווך, נגביר את השקיפות בשרשרת השיווק וננהל את מדיניות הסחר כך שתגן על הייצור המקומי, תועיל לצרכנים ותחזק את ביטחון המזון.

5. נקדם תכנון ארוך טווח של משק האנרגיה בשיתוף הרשויות והקהילות ונאיץ את המעבר לאנרגיה מתחדשת.

המדינה תחזור להוביל את תכנון משק האנרגיה באופן מתכלל – ולא תפקיר את עיצוב המרחב ליוזמות פרטיות ולפעילות בלתי מתואמת של גופי ממשלה. נקדם תכנון ארוך טווח המבוסס על ראייה מערכתית, שיאזן בין ביטחון אנרגטי, ביטחון מזון, שיקולים סביבתיים, צורכי המשק והקהילות המקומיות. נאיץ את המעבר לאנרגיה מתחדשת ולאגירת אנרגיה, בדגש על דו-שימוש, תוך תוך שמירה על החקלאות והשטחים הפתוחים, תכנון תשתיות הרשת ושיתוף הרשויות, החקלאים והקהילות המקומיות. נבטיח כי החלטות מהותיות על תשתיות אנרגיה במרחב הכפרי יתקבלו בשיתוף ובהסכמה עם הרשויות המקומיות והיישובים הנוגעים בדבר, ומתוך בחינה כלכלית, חברתית, סביבתית וחקלאית כוללת.

6. נחזק את ההתיישבות הכפרית בגבולות ונפתח את הצפון והדרום בראיה אזורית.

נהפוך את החקלאות וההתיישבות בגבולות למנוע צמיחה לאומי באמצעות השקעות בתשתיות, בחינוך, בתחבורה, בשירותים ציבוריים ובתעסוקה. נחזק את יכולתם של הקיבוצים, המושבים והיישובים הכפריים לפתח בתחומם חקלאות, תעשייה, אנרגיה, תיירות, שירותים ועסקים קטנים. במקביל, נחזק את האשכולות האזוריים בצפון ובדרום ואת ערי הספר, מתוך תפיסה של פיתוח אזורי משותף שבו העיר והכפר מחזקים זה את זה.